

[Ole Olsen]

dringsforslag, som bevirker, at man får en mindre skattestigning, vil vi stemme for, selv om jeg vil indrømme, at jeg tror, at de, som vi kommer til at være i selskab med, nok mere tager den stilling, de tager, for at irritere regeringen end på grund af deres overbevisning, men vi må altså leve med at skulle stemme sammen med disse forskellige partier.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg vil først redegøre for kommunisternes stilling til ændringsforslagene. Vi er medforslagsstillere til ændringsforslag nr. 4, 7, 8, 9 og 10, og det er ganske enkelt, fordi vi ønsker at bevare den timelønsindeksregulering, som vi har nu, og ikke ønsker at gå over til det system, som regeringen har foreslået.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 11 og 12 vedrørende sømandsskatten går vi ind for dem, fordi de forhøjer fradragene, men vi går selvfølgelig imod ændringsforslag nr. 13 og øvrige ændringsforslag. Jeg skal lige sige, at ændringsforslag nr. 15 vil vi undlade at stemme til.

Så vil jeg gerne sige, at jeg egentlig ikke forstår, at centrum-demokraterne vil påtage sig et så stort ansvar, som vi nu har hørt her. Det er ydermere et stort offer, de bringer. Det synes jeg også, for når man optræder på slap line, så er det jo vanskeligt at holde balancen.

Hvis regeringen får et flertal imod sig, og hvis regeringen ydermere vælter ved at få et flertal imod sig, så er der ikke noget enkelt parti, som kan tage æren for det, men det vil centrum-demokraterne åbenbart gøre.

Det, der står helt klart efter den lange, noget utraditionelle stemmeforklaring, som hr. Brusvang kom med her, er, at centrum-demokraterne for enhver pris vil redde regeringen. Det er det, der er kommet ud af det. Man må så indstille sig på, at noget lignende vil man også kunne komme ud for i fremtiden.

Jeg vil gerne sige, at hvis kommunisterne skal være med til at ændre skattelovgivningen, så skal det være til det bedre og ikke til det værre. Regeringens forslag er til det værre, men det kunne gøres bedre. Jeg kan henviser til de 3 skatteforslag, kommunisterne har fremsat i denne folketingsssamling. Det drejer sig om en omlægning af hele skattelovgivnin-

gen, som ligger meget nær op til den socialdemokratiske redegørelse, vi fik i juni måned. Det drejer sig om merværdiafgiften på fødevarer og medicin, som vi ønsker at fjerne, og endelig det, der efterhånden er en temmelig varm kartoffel, også i regeringen, nemlig indfrysningen af kapitalværdistigningerne på jord og fast ejendom.

Det var her, man skulle tage fat, i stedet for at komme med et forslag som det her, der jo bare går ud på at indhøste 1.300 mill. kr., som så i realiteten skal gives videre til erhvervslivet.

Hvis de ændringsforslag, som vi er medforslagsstillere til, ikke skulle blive vedtaget, så bliver regeringen næppe forbavset over, at vi stemmer imod lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg har opfattet debatten indtil nu, så foregår der det, at man diskuterer alt mellem himmel og jord, både CDs troværdighed og utroværdighed og det, som det vel egentlig skulle dreje sig om, ændringsforslagene.

Jeg vil begynde med at sige noget om, hvordan det radikale venstre stemmer om ændringsforslagene. Det afgørende ændringsforslag er nr. 7 om, at regeringsforslaget om forringelse af personfradrag og skalatrin skal udgå. Det radikale venstre stemmer for, at forringelsen udgår. Konsekvensændringerne i ændringsforslag nr. 4, 8, 9 og 10 stemmer vi også for. Nr. 11 og 12 er en forbedring, der nok er rimelig, dem stemmer vi for.

Tilbage er der ændringsforslag nr. 5 og 6 om medhjælpende ægtefæller, der dels bygger på lighedeling mellem ægtefællerne, dels indeholder en forhøjelse af det overførte beløb til medhjælpende ægtefæller. De bygger ikke på nogen principper, som vi kan godkende. Lighedelingen vil være klart favorabel for de meget store indkomster, f. eks. advokatindkomster. Vi kan ikke godkende, at man skal favorisere de meget store indkomster. Det konservative forslag om, at man ændrer selve beregningsgrundlaget fra 35.000 kr. til 65.000 kr., vil i situationen medføre, at vi for alle medhjælpende ægtefæller skulle godkende en timeløn, uanset arbejdet, af størrelsesordenen 100-110 kr. Det mener vi er urimeligt.

Mellem anden og tredje behandling, hvis man ikke i skatteudvalget af sig selv kan fin-